Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Judecător: Ciubotaru Angela)
Dosarul:nr.2r-3994/23 (2-23064020-02-25r-06122023)

D E C I Z I E

20 februarie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Țurcan Ion
Judecătorii Malîi Ala și Panov Ana

examinând în absența părților recursul declarat de executorul judecătoresc ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 noiembrie 2023, emisă în cauza civilă la demersul executorului judecătoresc ***** cu privire la anunțarea în căutare a debitorului *****,

c o n s t a t ă:

La data de 02 mai 2023, executorul judecătoresc ***** a înaintat în judecată demers prin care a solicitat anunțarea în căutare a debitorului *****.

În motivarea demersului a indicat că în scopul executării documentului executoriu nr.2-451/20, emis de Judecătoria Orhei sediul Telenești privind încasarea de la ***** în beneficiul ***** a datoriei în sumă de 1500,32 euro și 3049 lei.

Consideră că debitorul ***** se eschivează intenționat de la executarea documentului executoriu nr.2-451/20, emis de Judecătoria Telenești privind încasarea de la ***** în beneficiul ***** a datoriei în sumă totală de 1500,32 euro și 3049 lei.

Relevă că în scopul executării documentului prin încheierea nr.176-9135/2020 din 26 noiembrie 2020 a fost intentată procedura de executare, totodată fiind aplicate măsuri de asigurare a executării documentului executoriu, care nu s-au soldat cu executarea acestuia.

Menționează că potrivit comunicatelor informative parvenite de la registratorii independenți și de stat, debitorul nu este angajat, nu dispune de bunuri mobile imobile sau mijloace financiare care pot fi urmărite.

Totodată, indică că potrivit bazei de Acces, debitorul ***** își are viza de domiciliu în s. *****.

Având în vedere faptul că debitorul nu a achitat datoria până în prezent, nu se cunoaște locul aflării acestuia consideră necesar de a înainta prezentul demers.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 noiembrie 2023, demersul executorului judecătoresc ***** privind anunțarea în căutare a fost respins.

La data de 22 noiembrie 2023, executorul judecătoresc ***** a contestat cu recurs încheierea primei instanțe, solicitând casarea acesteia, soluționarea prin decizie a problemei în fond cu emiterea unei hotărâri noi potrivit căreia demersul privind anunțarea în căutare a debitorului să fie admis.

În motivarea cererii de recurs, executorul judecătoresc a menționat faptul că circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și nu au fost elucidate pe deplin, prevederile normelor de drept procedural au fost aplicate eronat de către prima instanță, instanța de fond a examinat demersul superficial.

Susține că prima instanță nu a luat în considerație faptul că prin măsura de asigurare respectivă, va fi asigurată executarea hotărârii judecătorești.

În conformitate cu art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind recursul declarat în cumul cu materialele cauzei, Colegiul civil consideră recursul ca fiind neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.427 lit. a) CPC instanța de recurs, după ce examinează recursul, este în drept să respingă recursul, să mențină încheierea.

În temeiul art.1 alin.(1) și (2) Cod de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

În scopul îndeplinirii sarcinii prevăzute la alin.(1), legislația privind executarea stabilește competența executorului judecătoresc, modul și condițiile de executare silită a documentelor executorii.

În conformitate cu art.2 Cod de executare, executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentelor executorii în strictă conformitate cu prezentul cod și cu alte acte normative.

Potrivit dispozițiilor art.22 alin.(2) Cod de executare, executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii și să explice participanților la procesul de executare drepturile și obligațiile lor.

În conformitate cu art.30 alin.(1)-(2) din Codul de executare, ***executorul judecătoresc poate întreprinde acțiuni de executare silită doar în circumscripția camerei teritoriale a executorilor judecătorești în care*** biroul său ***își are sediul***.

Prin derogare de la alin.(1):

a) în cazul executării măsurilor de asigurare a acțiunii sau al executării prin urmărirea mijloacelor de transport, a mijloacelor bănești de pe conturile debitorului, a valorilor mobiliare sau a participațiunii debitorului la capitalul social, competența teritorială a executorului judecătoresc se extinde pe întreg teritoriul țării;

b) în cazul executării documentelor executorii prin urmărirea salariului sau unui alt venit al debitorului, competent în executare este executorul judecătoresc în a cărui circumscripție teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătorești, se află sediul instituției (organizației) de la care debitorul primește venituri.

Conform art.60 alin.(2) din Codul de executare, ***creditorul este liber să depună documentul executoriu la orice executor judecătoresc***, ținând cont de prevederile art.30 din Codul de executare.

Potrivit prevederilor art.72 alin.(1) Cod de executare, în cazul când prezența debitorului la anumite acțiuni de executare este impusă de lege, de documentul executoriu sau când executorul judecătoresc ori creditorul o consideră necesară, iar locul de aflare a debitorului nu este cunoscut, instanța de judecată, la demersul executorului judecătoresc sau la cererea creditorului, adoptă o încheiere de ***căutare a debitorului***.

Aliniatul (2) al aceluiași articol stipulează că căutarea debitorului persoană fizică se efectuează de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află ultimul domiciliu al debitorului

În temeiul art.9 alin.(1) și (2) CPC, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

Din probatoriul administrat în speță, Colegiul a constatat că în procedura executorului judecătoresc se află spre executare silită documentul executoriu 2-451/2020, emis de Judecătoria *****privind încasarea de la ***** în beneficiul ***** a datoriei în sumă de 1500,32 euro și 3049 lei.

La data de 02 mai 2023, executorul judecătoresc ***** a înaintat în judecată demers prin care a solicitat anunțarea în căutare debitorului *****.

Fiind investită cu judecarea demersului executorului judecătoresc prima instanță a ajuns la concluzia respingerii demersului privind anunțarea în căutare a debitorului.

Nefiind de acord cu încheierea emisă, executorul judecătoresc ***** a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând casarea încheierii contestate, soluționarea prin decizie a problemei în fond, cu emiterea unei hotărâri noi potrivit căreia demersul privind anunțarea în căutare a debitorului să fie admis.

În argumentarea acestei poziții, Colegiul reține prevederile art.1 alin.(1) și

(2) din Codul de executare, potrivit cărora procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

În scopul îndeplinirii sarcinii prevăzute la alin.(1), legislația privind executarea stabilește competenta executorului judecătoresc, modul și condițiile de executare silită a documentelor executorii.

Astfel, potrivit regulii generale, derivate din principiul disponibilității, documentul executoriu va fi pus în executare de către creditor, care este liber să aleagă orice executor judecătoresc, ținând cont de prevederile art.30 din Codul de executare, art.15 alin.(1) din Codul de executare, art.60 alin.(2) din Codul de executare.

Potrivit prevederilor art.30 alin.(1)-(2) din Codul de executare, ***executorul judecătoresc poate întreprinde acțiuni de executare silită doar în circumscripția camerei teritoriale a executorilor judecătorești în care*** biroul său ***își are sediul***.

Prin derogare de la alin.(1):

a) în cazul executării măsurilor de asigurare a acțiunii sau al executării prin urmărirea mijloacelor de transport, a mijloacelor bănești de pe conturile debitorului, a valorilor mobiliare sau a participațiunii debitorului la capitalul social, competența teritorială a executorului judecătoresc se extinde pe întreg teritoriul țării;

b) în cazul executării documentelor executorii prin urmărirea salariului sau unui alt venit al debitorului, competent în executare este executorul judecătoresc în a cărui circumscripție teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătorești, se află sediul instituției (organizației) de la care debitorul primește venituri.

Conform art.60 alin.(2) din Codul de executare ***creditorul este liber să depună documentul executoriu la orice executor judecătoresc, ținând cont de prevederile art.30 din Codul de executare.***

În contextul normelor legale sus indicate, Colegiul deduce că normele respective oferă creditorului o anumită doză de libertate în alegerea executorului judecătoresc, care concomitent impune coroborarea acestora cu limitările de competență teritorială stabilite de art.30 din Codul de executare.

De regulă, competența teritorială se determină după adresa debitorului indicată în documentul executoriu.

Conform prevederilor art.38 din Codul civil, domiciliul persoanei fizice este locul unde aceasta își are reședința obișnuită. Se consideră că persoana își păstrează domiciliul atât timp cât nu și-a stabilit un altul.

În conformitate cu art.39 din Codul civil, până la proba contrară, domiciliul sau reședința temporară a persoanei fizice se prezumă că se află la locul

menționat ca atare în buletinul de identitate sau, după caz, în alt act de identitate prevăzut de lege.

În lipsa acestor mențiuni ori atunci când acestea nu corespund realității, stabilirea sau schimbarea domiciliului ori a reședinței temporare nu va putea fi opusă altor persoane.

Dispozițiile alin.(2) nu se aplică în cazul în care domiciliul sau reședința temporară a fost cunoscută prin alte mijloace de cel căruia i se opune.

La caz, dat fiind că potrivit titlului executoriu nr.2-451/20 emis de Judecătoria *****debitorul ***** își are viza de domiciliu în r. Telenești, s. Coropceni, ***<u>această adresă care se referă la Camera teritorială a executorilor judecătorești Nord</u>*** și nu la cea de Centru, unde executorul judecătoresc Grigore Stoian are dreptul să întreprindă măsuri de executare silită.

De altfel, conform hotărârii Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr.1 din 26 septembrie 2010 privind competența teritorială a executorilor judecătorești, ***<u>documentul executoriu urmează a fi prezentat spre executare executorului judecătoresc în circumscripția Camerei teritoriale a executorilor judecătorești</u>***, unde se află domiciliul, sediul sau bunurile debitorului, fapt dedus din coroborarea prevederilor art.30 alin.(1)-(2) din Codul de executare.

Iar, ***<u>pentru extinderea competenței teritoriale a executorului judecătoresc</u>***, la care face trimitere la art.30 alin.(2) din Codul de executare, ***<u>este necesar ca această competență inițial să existe</u>***, fiind prevăzută de art.30 alin.(1) din Codul de executare.

Respectiv, corect a fost reținut de către instanța de fond precum că ***<u>extinderea competenței conform prevederilor art.30 alin.(2) lit. a) din Codul de executare poate fi aplicată doar pentru un executor judecătoresc competent în condițiile alin.(1),</u>*** iar neglijarea acestor norme ar putea aduce atingere gravă intereselor și drepturilor protejate de lege ale debitorului.

Așadar, dat fiind că executorul judecătoresc ***** nu este competent teritorial să execute acest document executoriu, or debitorul ***** își are domiciliul în r. Telenești, s. Coropceni, iar conform hotărârii Consiliului UNEJ nr.1 din 26 septembrie 2010, r. Telenești se atribuie circumscripției camerei teritoriale a executorilor judecătorești Nord, este justificată soluția instanței de fond de respingere a demersului executorului judecătoresc.

Iar, deoarece prin prisma art.30 din Codul de executare, executorul judecătoresc poate întreprinde acțiuni de executare silită doar în circumscripția camerei teritoriale a executorilor judecătorești în a cărui biroul său își are sediul, nu urmează a fi luate în considerație nici măsurile de executare silită întreprinse în cadrul procedurii de executare nr.176-9135/2020 din 26 noiembrie 2020.

În această ordine de idei, Colegiul califică ca fiind neîntemeiate toate

alegațiile recurentului din cererea de recurs, motiv pentru care Colegiul menține soluția instanței de fond ca fiind întemeiată.

Totodată, Colegiul ține să remarce și faptul că recurentul nu a invocat în cererea de recurs nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea contestată, nu a prezentat careva motive ce ar face posibilă casarea acesteia.

Respingând recursul instanța de recurs pune în evidență faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Subsecvent, instanța de recurs relevă că potrivit jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell c. Irlandei, 16.04.91), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În virtutea celor expuse, Colegiul civil respinge ca fiind nefondate și lipsite de pertinență toate alegațiile recurentului vizavi de netemeinicia actului judecătoresc contestat.

În consecință, din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea primei instanțe este una întemeiată și legală, fiind aplicate corect normele de drept material și procedural, iar motivele invocate de către recurent sunt lipsite de temei legal, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea instanței de fond.

În conformitate cu prevederile art.427 lit. a) CPC, Colegiul Civil comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de executorul judecătoresc *****.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 noiembrie 2023, emisă în cauza civilă la demersul executorului judecătoresc ***** privind anunțarea în căutare a debitorului *****.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului Țurcan Ion

Judecătorii Malîi Ala

Panov Ana